

НАФТОВИК БОРИСЛАВА

НАРОДНИЙ ЧАСОПИС
Виходить із 21 лютого 1940 року

№ 40 (8574)

п'ятниця,
29 травня 2015 року

РОЗДРІБНА ЦІНА
1. 50 грн.

День Пресвятої Трійці

Знаменитий німецький атеїстичний філософ Ніцше у творі «Радісне знання» описує історію одного нав'язаного чоловіка, який засвітив ліхтар у світлий полудневий час, вибіг на ринок і безустанно кричав: «Шукаю Бога! Шукаю Бога!». Оскільки на ринку зібралось багато тих, які не вірили в Бога, то ринок наповнився реготом. «А може Він вмер?», – сміючись, запитував один. «А може Він заблудився, як дитячко?», – продовжував другий. «А може Він ховається? А може Він нас боїться? А може Він подався в мандрівку?», – сміялися присутні на ринку.

Навіжений скочив між них і почав на їхні запитання ставити свої. «Де подівся Бог? Я скажу вам, я відповім вам, – кричав ошалілий. – Ми з вами разом вбили Його, ви і я! Ми всі Його вбили. Як ми це вчинили? А хіба не знаєте? Погляньте! А куди ми йдемо? Геть від усіх сонць! А чи не заблудили ми в якомусь нескінченному безвиході? А чи не стало холодніше? А хіба не чути звуків гробарів, які загрибають Бога? Бог вмер! Бог вже не живе! Ми його вбили! А як ми тішимося, як ми радіємо, ми – вбивці понад вбивцями! Найсвятіше і найважливіше, що мав світ, – сплило кров'ю під нашими ногами. А хто зітре з нас цю кров? Чи є така вода, яка б могла нас омити? Чи велич цієї дії є завелика для нас? А чи не повинні ми стати богами, щоби тільки здаватися бути гідними Йому?».

Раптом цей чоловік замовк і знову поглянув на своїх слухачів. Вони мовчали, дивлячись на нього з подивом. Нарешті він з розмаху вдарив ліхтарем до землі.

Ліхтар розлетівся на куски, світло погасло.

Все, тільки що сказане, є незвичайним виявом страху людини, яка в акті безмежної гордості вбила Бога і викреслила Його зі свого життя. Раптово людина стала самотньою, забутою на землі, прагнучи іншого бога, навмисно занурилася в шал і темряву.

Сьогоднішнє свято показує нам Бога, Який є Живим перед очима людини, хоча б людина про Нього забула, хоча б викреслила зі свого життя, з своїх доріг. Бог, Якого сьогодні Церква ставить перед наш духовний взір, не є Абсолютом філософа

Аристотеля, не є Найвищим Буттям французьких революціонерів, не є Архітектором Всесвіту, який забув про людину. Бог, у Святий Трійці, є досконалою любов'ю, яка розвивається і стає тією особою, яку ми називаємо людиною, щоби повністю бути солідарною зі своїм створінням. Бог входить в цей світ, щоби приблизити людину до Себе, хоче її спасти.

Хто ж є Бог? Як може людина пізнати Бога? «Щоб бути гідним, ви маєте стати, як боги», – кричав навіжений з історії, описаної філософом Ніцше.

«Бути гідним» – це значить підпорядковувати своє

життя Божим заповідям і тим самим приблизитися до Бога. Пізнати Бога в повноті неможливо, тому що якби ми Його пізнали, то ми б були такі, як Він, але ми мізерні. Ми – творіння, які появились в часі, в просторі, а Він – безмежний, Вічний, Безконечний Бог. Отож, не можемо Його пізнати в повноті ніколи. Ми можемо пізнати тільки те, що Він нам про Себе об'являє, те, що Він нам подає до віри.

Сьогодні, у це велике свято Пресвятої Трійці, ми задумуємося над нашими знаннями про Бога. Звичайно, добре, що ми віримо в Бога, але ми ставимо запитання: «Хто Він? Який Він?».

Ісус Христос після Свого воскресіння із мертвих наказав: «Діть, отже, і зробіть учнями всі народи: хрестячи їх в ім'я Отця і Сина і Святого Духа» (Мт. 28, 19). Він виразно сказав нам про існування Трьох Осіб у Бозі або Пресвяту Трійцю.

Як це зрозуміти? Бог один, а водночас Трійця? А хіба можна поставити знак рівності між числом 1 і числом 3? Очевидно, що ні. Це означає, що наші математичні, чи краще сказати арифметичні, поняття, наше арифметичне розуміння не підходять для пояснення Бога, Який є Один, але перебуває у Пресвятій Трійці. Такий математичний підхід є недоцільний, бо веде нас по хибному шляху, веде нас від знання про Бога, а не до Нього. Тому його необхідно відкинути при наших роздумах про Бога. Нас може приблизити в пізнанні Бога щодо Його єдинства і троїчності аналогічне пізнання за фізичним принципом.

(Поч. Продовження на 2 стор.).

Окреслено шляхи вирішення водопостачання міста

У середу, 27 травня, група депутатів Бориславської міської ради у складі Олександра Зварича, Ігоря Кобилецького та Ігоря Михаїла, а також депутата Львівської обласної ради В. Голобутовського на чолі з секретарем міської ради Ігорем Яворським зустрівся із першим заступником голови Львівської облдержадміністрації Іриною Гримак. Метою зустрічі стало вирішення питання щодо відновлення водопостачання Борислава та подальшої долі КП «Бориславводоканал».

Як повідомив редакцію секретар Бориславської міської ради Ігор Яворський, у ході обговорення питань, пов'язаних із роботою водоканалу та забезпеченням міста водою, було досягнуто певних домовленостей та окреслено можливі шляхи вирішення непрості ситуації із водозабезпеченням міста. Про це якраз йшла

мова на позачерговій сесії Бориславської міської ради, що відбулася у четвер. Депутатам належить прийняти декілька рішень, пов'язаних із роботою водоканалу. Ігор Яворський наголосив, що наразі про ніяку передачу водоканалу в концесію не йдеться. Водоканал і надалі буде залишатися у комунальній власності громади.

Щодо рішень, які необхідно ухвалити депутатам на позачерговій сесії, щоб оздоровити економіку підприємства, то секретар міської ради зазначив, що вони пов'язані із виведенням підприємства із процедури ліквідації, а також зміни керівництва. Окрім того, депутати повинні розглянути можливі шляхи фінансової підтримки підприємства. Детальніше про це читайте в наступному числі газети.

Наш кор.

БОРИСЛАВ ВІДВІДАЄ ГЛАВА СЕЙМУ ПОЛЬЩІ

Із джерел, наближених до Львівської облдержадміністрації, стало відомо, що сьогодні до міста має завітати високоурядовець братньої Польщі – Глава Сейму Польщі Радослав Сікорський. Міська влада багато зробила для підготовки до цього візиту. Поважний гість має зустрітись із представниками владних структур, учнями і вчителями польської недільної школи, спільно з представниками громади покладе квіти до пам'ятника геніальному польському поетові Адаму Міцкевичу.

Що й казати, з Польщею нас об'єднує багато історичних подій та й зараз, як переконалися друзі пізнаються в біді. І власне польський народ, польський уряд надають Україні велику підтримку у ці нелегкі часи, коли нашу землю прагне загарбати підступний окупант – Росія, чи, правильніше, недолугі керівники колись дружньої держави. Важливість цієї підтримки братньої Польщі важко переоцінити.

Наш кор.

• Актуально

Стихія лиха не наробила

Затяжні дощі, що не стихали у Бориславі декілька днів поспіль, спричинили до виникнення у місті складної ситуації. Численні річки та потічки повиходили з берегів, і, відповідно, створили чимало проблем людям.

Найскладнішою для міста виявилася ніч із вівторка на середу. Власне, тоді дощ, як зарядився падає під вечір, так і не вщухав до ранку. На щастя, безперервні опади значної шкоди місту не завдали.

Після отримання штурмового попередження на комунальних підприємствах міста були сформовані аварійно-рятувальні бригади, які упродовж ночі відстежували ситуацію, а у випадку необхідності втручалися у її вирішення. В. о. директора КП «Еко-місто» Олег Олійник розповів, що з метою уникнення підтоплення працівники підприємства провели очищення сміттєвих нагромаджень біля мостів по вул. Д. Галицького, Шкіль-

ній, Зеленої та Трускавецької. Періодично у випадку необхідності працівники аварійної бригади чистили приймальні решітки дощової каналізації, щоби уникнути підтоплення вулиць центральної частини міста.

Аварійні служби працювали упродовж ночі і у приватних підприємствах «Борислав Комфорт» та «Бескид». Як зауважив директор ПП «Бескид» Кароль Бориславський, завдяки роботі аварійників шкоду

від зливи вдалося звести до мінімуму. У багатопверхових будинках по вул. С. Коваліва та Трускавецькій прийнято декілька стикових підтікань покрівлі, які вдається ліквідувати без значних затрат у найближчі дні. Без значних підтоплення пережили негоду багатопверхові будинки по вул. В. Великого, 600-річчя Борислава та центральної частини міста. Про це повідомив редакцію директор ПП «Борислав Комфорт» Олексій Шийко.

Начальник відділу житлово-комунального господарства та будівництва міської ради Олег Левицький зранку спільно із начальником міського відділу з надзвичайних ситуацій та цивільного захисту населення Володимиром Прідуном відвідали усі проблемні місця Борислава, підтоплення яких були зафіксовані службою «15-50» завдяки зверненню громадян. Пан Олег не заперечував, що тенденції щодо виникнення надзвичайних ситуацій упродовж ночі в Бориславі існувала, проте їх вдалося

уникнути. Він зазначив, що за результатами візуального огляду усіх проблемних ділянок місто наразі не потребує додаткових ресурсів для ліквідації наслідків повені. Можливо, щось виникне, коли спаде вода, проте значних руйнувань, як це було у попередні роки, від повені Борислав цього разу не зазнав.

Начальник відділу ЖКГ і будівництва розповів, що у Бориславі через інтенсивні опади проблеми із підтопленням виникли по вул. Зеленої, у видолінку, що примикає до перехрестя вул. Нафтової, Зеленої та Трускавецької, а також по вул. Д. Галицького. Це ще раз підтвердило потребу завершити роботи щодо реалізації у місті протипаводкових заходів, які упродовж тривалого часу не фінансуються. На вул. Зеленої, для прикладу, є проект з облаштування лотка для відведення води, але ці роботи не фінансуються, хоч проект уже пройшов експертизу та розпочато виконання робіт. Щодо Д. Галицького, то, за твердженням п. Левицького,

на ранок вулиця хоч і була підтоплена, проте рівень води там різко зменшився.

– Цілком зрозуміло, – наголошує у розмові Олег Левицький, – що на Д. Галицького треба буде по-іншому облаштувати перелив, оскільки існуюча система водовідведення не справляється із тією кількістю води, яка нагромаджується на вулиці під час сильних опадів. Але ж знову ж таки, для цього необхідні кошти, яких у місті на комунальні потреби завжди бракує.

Стосовно річок та потічків, то пан Олег також зазначив, що їхня захаращеність побутовим сміттям під час сильних опадів створює додаткові проблеми комунальникам. Якби люди не викидали сміття у береги, то ситуація була б не такою складною. Сміття не створювало б затворів на потічках, а відтак вдалося б уникнути підтоплення окремих територій.

Петро МАГУР.

На знімку: крайні справа – Олег Левицький та Володимир Пріду на вул. Шкільній разом із працівниками аварійної бригади КП «Еко-місто».

Фото автора.

Перший рік президентства Петра Порошенка: що вдалося, що – ні

Рік тому, 25 травня 2014 року, в Україні пройшли дострокові вибори глави держави. Лідер партії «Солідарність», відомий політик і бізнесмен Петро Порошенко, який здобув переконливу перемогу на перегонах, не мав часу на тривалу «розкачку». Країна стояла на порозі політичного колапсу й економічного дефолту, на частині її території нуртували підбурювані з Росії сепаратистські рухи, Крим було анексовано, а за східним кордоном розташувалась, готова вдертися, багатотисячна російська армія. Що вдалось, а чого не вдалось Президенту?

Перший рік Петра Порошенка прокоментував голова правління Центру прикладних політичних досліджень «Пента» Володимир Фесенко. «Потрібно враховувати, що Президент Порошенко стикнувся з принципово іншою ситуацією, з принципово іншими викликами, з якими не стикався до нього жоден Президент. Країна опинилася в дуже складній ситуації. Відповідно, оцінювати діяльність Порошенка потрібно не з ідеалістичних, а з реалістичних позицій. Немає ідеальних політиків, ідеальних президентів. Очевидно, що процес змін не може й не буде легким. Він буде довгим», – зазначив експерт.

Що вдалось:

Конфлікт на Донбасі. «Порошенко вдалось берегти державу, яка стала об'єктом зовнішньої агресії, й мінімізувати ризики ззовні. Лунає критика, що він обцяв мир, але мир не настав. Однак слід розуміти, що настання миру залежить не тільки від нього. Натомість, ставши Президентом, Порошенко звільнив частину окупованої території, й остаточно визволенню

Донбасу завадило лише відкрите вторгнення росіян торік у серпні. Сьогодні ситуацію стабілізовано, що вже є досягненням за нинішніх умов», – сказав Володимир Фесенко.

Відновлення й оновлення інститутів держави.

Він наголосив, що Порошенку вдалось утримати контроль над ситуацією й всередині країни, вдалось утримати державу від розпаду й започаткувати оздоровчі заходи. «Ми можемо бачити поступове відновлення державних інститутів. Їхня ефективність подеколи залишається високою, але є позитивна тенденція. Передусім йдеться про армію, рік тому якої де-факто взагалі не було. Кількість безздатних підрозділів, кількість військовослужбовців в разі перевищує торішні показники. Окрім відновлення державних інститутів, розпочався процес їх оновлення. Відбулись перевибори до парламенту, за підсумками яких переконливо перемогу здобули демократичні сили. Так, коаліція нетривка, виникають перманентні сварки, але вона працює», – зазначив він.

Міжнародна арена.

«На міжнародній арені можна спостерегти ще більш серйозні результати. Передусім йдеться про Угоду з ЄС про Асоціацію та ЗВТ. По-друге, Мінські домовленості. Так, це вимушені угоди, але вони також привнесли елемент стабілізації на міжнародній арені. Головне на даний момент те, що Російська Федерація визнала Порошенка Президентом, і вже не називає його «хунтою». Які називала, становиче було б значно складнішим», – наголосив експерт.

Зміцнення влади.

Володимир Фесенко нагадав, що в Україні парламентсько-президентська республіка, яка обмежує повноваження Президента. «Попри це, Порошенко став ключовою й найбільш впливовою фігурою в державній владі. Йому вдалось не тільки втримати свою владу (адже згадаймо, скільки було розмов про третій Майдан, який скине Президента), але й зміцнити її. Він не став узурпатором, як дехто прогнозував, але зміцнив свою владу. Сьогодні його позиції значно стабільніші, ніж рік тому», – сказав політолог.

Перелічені аргументи, з точки зору Володимира Фесенка, дають можливість оцінити результати роботи Порошенка впродовж першого року його президентства як на загал позитивні. Втім, це не означає, що він не здобувся й на заслужену критику.

Чого не вдалось:

Зволікання з реформами. «Основні претензії, що звучать на адресу Президента, пов'язані з

повільним ходом реформ. Почасти це справедливо, хоча слід нагадати, що реформування країни належить все-таки передусім до компетенції уряду. Не вражає поступ і в питаннях децентралізації влади та здійснення конституційної реформи. Разом із тим, ці питання об'єктивно зумовлюються не лише внутрішніми, але й зовнішніми процесами, тому Порошенко, як мені здається, намагається балансувати між зовнішнім і внутрішніми чинниками, шукаючи рівноваги», – висловив переконання Володимир Фесенко.

Корупція.

До числа недоліків експерт відніс і зволікання боротьби з корупцією. «Це також почасти відповідає дійсності, хоча процес зрушив з мертвої точки, зокрема, ми бачимо кроки з деолігархізації енергетичної системи країни. Безумовно, потрібно назвати й помилки в кадровій політиці Президента, які він, втім, сам частково й виправив», – зазначив Володимир Фесенко.

Бізнес. «Ще одне дражливе питання – це статки Президента. Однак, якщо це справді є чи не найбільшим зауваженням до нього, то парадоксальним чином це відіграє радше за Президента, аніж проти нього, адже свідчить, що інших серйозних закидів немає. Хоча, безумовно, це велика проблема, і вона лишатиметься такою на майбутнє», – спрогнозував Володимир Фесенко.

**Розмову записав
Сергій Стуканов
«Галінфо».**

День Пресвятої Трійці

(Продовження.
Поч. на 1 стор.).

Для прикладу, поставмо на вогонь великий казан, щоб його розігріти до червоного кольору. Після цього киньмо в нього брилу льоду. Що ми побачимо? Ми побачимо воду, ми побачимо лід і побачимо пар, який підіймається вгору. Отож, вода постане перед нами у трьох станах: лід, рідина і пара.

Це тільки приблизний аспект аналогічного пізнання Бога. Проте лід, рідина і пара – все це речі фізичні, а Бог є дух, тому ми можемо говорити тільки порівняльно, даючи ці приклади для пояснення Трійці.

Тепер звернімо увагу на сонце. Воно виявляє себе у світі, даючи нам тепло. Сонце може нам дати енергію, завдяки якій будуть рухатися автомобілі, будуть працювати електростанції. Ми бачимо сонце у трьох його проявах: у світлі, теплі, енергії. Подібно і Бог є: Отець, Син і Св. Дух. Бог є Один, але в Трьох Іпостасях або Трьох Особах.

Східна Церква вважає, що Святе Письмо ще в Старому Заповіті приховано персоналіфікує Особи Божі: «Зішлеш свій дух, – вони оживають, і ти відновлюєш лице землі» (Пс. 104, 30). Третя Особа Божа – Св. Дух – є Духом животворящим, Який оновлює лице землі. В іншому місці сказано: «Словом Господнім створене небо, і подихом уст його – вся його оздоба» (Пс. 33, 6).

Отож, все, що створене, створене Словом Божим, тобто Другою Особою Божою, Божим Сином. Вся сила небес, вся їхня могутність – від Духа з уст Його. Дух утримує все в бутті. Він – Дух животворящий і все животворить. Св. Дух

керує всім рухом Вселеної. Отож бачимо, як Св. Письмо відображає дію Божого Сина і Божого Духа.

Метою нашого Спасителя Христа є привести нас до Отця (пор. Ів. 10, 16). Бог, Який є Любов'ю, не хоче, щоби людина була на землі самотньою. Він хоче людину привести до Себе. Він з любові до людини послав у світ Єдинородного Свого Сина Ісуса Христа, щоби через Нього привести нас до Отця. Привести нас до Отця можна тільки любов'ю, і цією любов'ю є Третя Особа Божа – Святий Дух. В той спосіб, в любові, ми пізнаємо тайну Пресвятої Трійці.

Сьогодні, коли Церква урочисто святкує це велике свято, вона ставить для нас взір досконалості. «Якщо хочете бути, як боги, – кричав нависений, – будьте досконалими, будьте гідні!». Що це означає? Це означає, що нам треба приблизитися до Бога, треба виконувати Його волю, треба виконувати Його накази, треба іти дорогою досконалості, пізнання волі Божої та старатися зі всіх сил втілювати це в житті. Якщо ж не будемо гідними, то будемо іти від сонця, будемо іти від Бога, світ стане холоднішим.

Сьогодні Церква дає нам наказ: «Будьте досконали» (Мт. 5, 48), тому ми повинні приблизитися до Бога, приблизитися до Пресвятої Трійці. Якщо не будемо приблизитися до Бога, то двері неба тоді для нас будуть закриті. Ці ж двері може відкрити тільки Божий Син, який є Альфою і Омегою, Початком і Кінцем людської історії. Амінь.

**о. д-р Роман ВАСИЛІВ,
парох церкви св. Анни,
декан Бориславського
деканату УГКЦ.**

ІЗ СЕСІЇ МІСЬКОЇ РАДИ

Минулого вівторка, як ми вже повідомляли, відбулося друге пленарне засідання вісімдесятої сесії міської ради десятого демократичного скликання.

Через те, що міський голова, як повідомили, був у відрядженні, керівництво взяв на себе секретар міської ради Ігор Яворський. Чи правильно згідно законодавчих норм вести сесію секретарю міськради за відсутності міського голови, на вимогу депутатів, доручили визначити юристу міськради.

А доки він займався вивченням цього питання, головуючий сесії – Ігор Яворський запропонував, не відкриваючи сесійне засідання, обговорити проблеми водопостачання міста. Адже є на сесії керівники комунальних служб, начальники відділу житлово-комунального господарства, є перший заступник міського голови. Тож Роман Дурбак – перший заступник міського голови – інформовав про стан справ із нашим водоканалом та з водопостачанням міста.

Як він зазначив, на сьогоднішній день рахунок «Бориславводоканалу» ще не розблоковано. «Ситуація така: сьогодні ми вже 121 тисячу гривень погасили пені ПАТ «Львівобленерго» і 59 тисяч – отій фірмі, що здійснювала прочищення каналізації. Друге питання, що насоси на водозабір у Рибнику не можна відключати взагалі, бо дуже велика вологість є на цій станції вилузу на насосній. Я дав протокольне доручення до ПМК-24, що здійснювала ремонт двигунів, щоб вони дали нам офіційний висновок про те, що коли відключати насос, то він просто може вийти з ладу. Цього висновку ще ми не одержали. А питання дуже

важливе, бо коли буде відключено насос, то знову може повторитися ситуація, коли місто залишиться без води.

Щодо самого «Бориславводоканалу», то голова ліквідаційної комісії два місяці тому подав заяву на звільнення, термін минав, але ніхто іншої заяви не написав. То ж на сьогодні він далі працює. На протязі двох тижнів я збирав два рази ліквідаційну комісію, поставив перед ними чітке завдання: оптимізувати роботу, перевести людей на 0,5 ставки...».

Але, як він сказав, є ще інше: коли раніше підприємству, що перебуває в стані ліквідації, не можна було блокувати рахунки, то зараз є Закон і рахунки заблоковані. І тому зараз тримати підприємство в стані ліквідації немає сенсу. Бо на сьогоднішній день наш водоканал немає нічого. І варто б зібратися всім разом – депутатам, представникам громадських організацій, всіх фракцій – і наша громада нас підтримає. І щоб це було рішенням виважено, рішенням всією командою, всією громадою...

Потім були запитання від депутатів.

Депутат Ігор Михаць поцікавився, чому потихеньку не віддавали борги, а все це доходило до судів і зараз всі ці програні справи та пеня, що її накладають суди, виплачується з бюджету міста.

Друге – сказав про те, що в газеті «Погляд» було інтерв'ю міського голови Борислава, де він стверджує, що «насоси спалили спеціально, щоб відібрати в міста воду. Це могли зробити особи, які хочуть взяти міськводоканал в концесію

на 49 років. Це робиться для того, щоб дестабілізувати у місті ситуацію». І запитав, чи були подання до правоохоронних органів з приводу цих подій. Адже зараз депутати викликають на допити, створюється думка, що вони винні в тому, що згоріли насоси, що викопали труби, що взагалі в усіх проблемах міста винні депутати міської ради. Це непорядно і безвідповідно.

Перший заступник міського голови відповів, що було таке подання до правоохоронних органів, але для з'ясування ситуації потрібна відповідна експертиза, а тепер, коли насоси вже відремонтвані, перемотані, що експертизу провести нереально.

Депутат Олександр Зварич окреслив ситуацію на водозаборі «Ріпне», де все розкрадено, де немає навіть сторожів. До речі, було кілька перевірок, і всі зійшлися на тому, що там все нормально, все зроблено добре. Держава витратила на «Ріпне» чотири мільйони гривень. Зроблено три експертизи. Водозабір зроблено нормально. Там маса води. Чому ж вона не потрапляє на Коваліва? Зразу даю Вам відповідь: вкрадено два насоси, вкрадено два двигуни. Все, що на «Ріпно» було зроблено – розкрадено. Як так сталося? Хто за це буде відповідати?

Чому так, перший заступник міського голови відповісти не зміг. Бо коли здавали «Ріпне», він ще не працював на цій посаді...

Депутат Ігор Мельник у виступі зауважив, що «... керівництво міста всі проблеми з водопостачанням хоче скинути на депутатський

корпус. Чому не було подання до міськвідділу внутрішніх справ, коли вкрали насоси на водозаборі «Ріпне»? Всюди повна безгосподарність і немає ніякого контролю...». І хоча Роман Дурбак спробував зауважити, що подання в міліцію з приводу тих крадіжок були, але депутат закінчив свій короткий виступ вимогою внести до порядку денного питання про відставку міського голови і всього складу виконкому.

Продовжив думку попереднього промовця депутат Михайло Лазар. Він наголосив на неправильності кадрової політики міської влади. Сказав також, що коли ставиться питання про відставку міського голови, то потрібно переобирати і увесь склад виконкому. Бо як можна було допустити, що на водозаборі у «Ріпно» немає навіть сторожа? Ситуація в державі складна і якщо водозабір залишено без всякого нагляду, то диверсія, біда може очікувати все місто і з того боку. Треба щось робити. Треба міняти і виконавчий комітет, і міського голову, і голову ліквідаційної комісії водоканалу. Потрібні радикальні рішення.

Продовжив депутат Василь Чабан. Він сказав, що на початку каденції вся влада була в руках депутатів від «Фронту Змін». Команда від цієї політичної сили брала на себе всю відповідальність за все, що буде робитися в місті. Але років через два сталося чітке розмежування між владою і депутатами. Співпраці ніякої не стало навіть від обранцями від «Фронту Змін». Окрім того, як наголосив пан Василь, за останні два роки у сесійній залі

не видно депутатів обласної ради. А вони теж повинні нести відповідальність за стан справ у місті перед громадою, яка їх обрала...

Після цього секретар міськради Ігор Яворський сказав, що, як повідомила юридична служба міськради, згідно чинного законодавства є можливість розпочинати роботу сесії без присутності міського голови.

Слово взяв депутат Михайло Лазар і запропонував, щоб сесію не розпочинати, а наступного дня, коли буде міський голова, запросити всіх його заступників, членів виконкому, керівників комунальних служб, депутатів обласної ради і тоді вже розбиратися у найбільш гострих питаннях, зокрема, щодо водоканалу і водопостачання міста.

Заперечив йому депутат Олег Городиський, який зауважив, що у частини депутатів немає можливості ходити на сесію кожного дня. То ж сесію треба розпочинати, бо люди теж чекають на якісь рішення.

Секретар міськради Ігор Яворський запропонував зробити коротку перерву, щоб узгодити позицію депутатських фракцій: проводити сесію чи ні. Тут уже не витримали нерви у представників громади, які почали вимагати щось робити із водою, бо це вже не до витримання. Врешті на підвищених тонах, не рахуючись зі словами, почали вимагати розпуску всієї міської ради, всього депутатського корпусу, який теж не виправдав довір'я громади.

Зробили невелику перерву. Після неї сесія таки

розпочала роботу. Головуючий – секретар міськради Ігор Яворський запропонував кілька доповнень до порядку денного, зокрема, щодо виділення з міського бюджету 50 тисяч гривень для проплати за ремонт двигуна для водозабору «Рибник», що їх попри обіцянку не виділили обласна влада. Ці доповнення депутати підтримали одностайно.

Перейшли до пункту першого порядку денного – «Різне». Першим пунктом, згідно протокольного доручення минулого сесійного засідання, була інформація щодо кількості та влітківників рекламних щитів на території міста. Слово надало представникові КП «ЕКО-МІСТО».

М. Щербаніку, який проінформовав про стан справ і відповів на численні запитання депутатів.

Слово було надано також керівнику «Правого сектора» Борислава Олегові Дергуну, який сказав, що вдалось запобігти провокації, яка готувалася біля міської ради, а також висловився за необхідність змінити керівників міської ради. Наголосив, що в місті зараз немає води і обговорювати якісь інші питання просто безвідповідально. В першу чергу треба пояснити людям, чому так сталося і що робиться для того, щоб вирішити цю проблему.

Перейшли до пункту другого порядку денного. Про роботу своїх підприємств відвідували в.о. начальника ДКП «ЖЕК № 3 І. Оршак та голова ліквідаційної комісії КП «Благоустрія» О. Мартинко. Інформацію депутати взяли до відома, а роботу керівників визнали задовільною.

Ігор ЮРИНЕЦЬ.

ПРИЛЕТІЛА «ЛАСТІВКА» З ІТАЛІЙСЬКИХ ТЕРНОВИХ ДОРІГ

Шановна редакціє газети «Нафтовик Борислава».

Звертається до вас Оксана Щигель-Калічак, що народилася і виросла в Бориславі. Звичайно, як і багато наших земляків, не з добра подалася у чужий краї. Зараз працюю у місті Пйомбіно (провінція Ліворно). На превеликий жаль, моє перебування в примусово-добровільному засланні затяглося на довгих десять років. Але старалася завжди, де б не працювала (в Неаполі, в Фаллоніках, в Пйомбіно) здружити, згуртувати своїх земляків. Вже кілька років минуло, відколи створено у нас українське Товариство «Ластівка» («Rondine») при міжкультурній асоціації «Самарканд» (Circolo Interculturale «Samarcanda», що в місті Пйомбіно по вул. Фелліні, 58).

Звичайно ж, прикро, що із 300 українських емігрантів, у зустрічах товариства беруть участь лише 20 – 25 осіб. Але дуже радує, що церква, де проводить відправи Служби Божої отець Миколай Джунджар, на великі свята переповнена людом. Керує хором чудовий спеціаліст своєї справи Любомир Вереснюк, що родом зі Стрия. А його дружина Стефанія, а також Марія Дричик, Людмила Пігузова, Дана Бондар, Галина Голінка – найактивніші в церковній громаді.

Не дуже активно є участь наших співвітчизників у виборах додаткових радників від іноземних громадян до міської ради Пйомбіно. Та все-таки до Списку Європи у раді було обрано мого сина – Тараса Калічака, що дуже тішить моє серце. Дуже гарно підготували ми Шевченківський вечір і виставку «Христос Воскрес! Воскресла Україна!». Робимо багато, щоб італійці більше дізналися про нашу рідну землю. А через газету надіслали найбільші вітання від українського Товариства «Ластівка» рідному Бориславу, усім землякам, що розсіяні зараз по багатьох країнах Європи, і тим, що мешкають в Україні. Нехай здійснюються ваші задуми, нехай пісня українська завжди зігриває ваші душі, нехай щирі друзі увійдуть у ваші серця і щоб в добром здоров'ї повернулися ми скоро додому. Вислала свої поетичні рядки з посвятою вам, мої дорогі співвітчизники. З найкращими побажаннями

Оксана ЩИГЕЛЬ-КАЛІЧАК,
голова Товариства «Ластівка».

ЩАСЛИВА

Не покидай мене, надіє!
Ти шанс даш на
вижиття.
Лиш вчора плакала
в розпуці,
А нині вірую в життя.

Всміхнуся я йому
щасливо,
Піднявши очі до небес, –
Там ясність чиста неозора
Війне мені з небесних
плес.

Який же рай – ця гарна
днина!
Аж хочеться спинити час,
Щоб він і далі так
щасливо
Назавжди був лише
для нас.

СВОБОДА

Нарешті! Свобода!
День вільний!
З рутини щоденної праці
На волю я вирвалася

нині.
Спішу я до світу, до моря,
Де Ельбу видно в імлі,
Бо треба набратись
здоров'я
Й небесної сили мені.
Хоч січень, та дощ, що тут
рідко бува,

Все лие і лие.
И чуже миває це місто,
Що зветься «cifra».
Людей зранку майже не
видко,
Несуться машини
лиш швидко.

На знімку: отакі вони, наші країни – українці в Італії, які навіть далеко від рідної землі не забувають Батьківщину. Перша зліва – Оксана Щигель-Калічак зі своїми друзями – земляками.

А в барах сидять
безтурботні пани.
Так хочеться кави
напитись мені –
По-львівськи, як вдома
з подругами,
Що залишилися далеко
За морем і за горами,
Що видно їх там, за
причалом...
Над островом хмари
нависли тягаром,
Сонця не видно, на морі
хвилючки,

Чайки вбирають живі
дощинки...
А мені хочеться чайкою
стати,
І вітром, що розжене
непогоду,
І сонцем, що вкаже
найближчу дорогу
До краю найкращого і
наймилішого мого.

ЖАЛЬ-СУМ

Ох, як тяжко на чужині,
Стискають горло всі жалі
Й не відступають ні

вдень, ні вночі.
Жаль за землею,
що я залишила
У тяжкій скруті,
Щоб дітям допомогти
хоч трохи

І повернутись...
Жаль стискає все більше
й сильніше,
Не бачу рідних роками,
Бо шляхи всі замело
снігами.

Дощем бориславським
лє жаль із очей,
В грудях пече, кусає губи
до болю.

І виривається стогоном-
криком на волю.
Жаліємось тут одна одні
І клинаємось:
Ще б цю останню позичку
віддати

до хати.
Й назавжди податись
рояться,
Думка надією лине
до сина,
Що скаже: «Прийді, мам,
пора!».

Та роками цих слів
все нема...
Жаль-сум за дверима
лишила,
До поїзда бігла – не було
холодного снігу,
Вогнями дорога світилась
І за горами мене Україна
зустріла!

Маркіянчика, мого
внучка дорогого,

Вітаю сердечно з краю
неблизького.
Так роки поволі минають,
А я зі світів не вертаю...

Та вірю, дитинко, вернусь
я вже скоро,
Бо сниється і сниється
додому дорога;
Сняться Карпати,
джерела цілющі
У рідному місті, в моїм
Трускавці.

Де воду я пила, як спрага
долала,
І спалює й зараз у мене
вуста,
Коли промовляти із туюго
стала:
– Пора вже додому,
додому пора...

Сниться і небо рідне та
близьке,
З якого то дощ дзєбенить,
як з відра,
То сонцем заграє веселка
з Стрия
І зблисне росую ця щєдра
земля.

А я вже в дорозі, нехай
тільки в снах,
До внука, до сина,
старенької хати,
І серце радіє й душа вже
не плаче,
Бо бачу, як Марко по
стежечці скаче:

«Бабуся приїхала! Моя!
З «передачі»!
Татку, мамусю, погляньте
скоріш –
Близько-близенько вже
біля воріт
Спішіть з італійських
тернових доріг!».

...Цілую я ручки, оченята
синенькі,
Волосячко й носик – рости
здоровенький,
Мужній і працой, як твій
рід, Маркіяне,
Щасливий будь в Бога,
мій внучку коханий.

Італія, місто Пйомбіно.

...Нехай святиться ім'я
Твоє, як на небі, так і на
землі...

Проминули вже Різдво,
Йорданські і Святого Івана
празники. І нашого тата
назвали й охрестили Іваном.
Міцним був, як горіх,
працьовитий і співучий. А
було б йому в березні цього
року вже вісімдесят! Та
скооро поспішили, ви, тату,
поминути у вічність. Не
встигли натішитись навіть
Незалежністю України і
внуками погордитись.

Сьогодні день ясний.
Небо без хмарини. Здається
неосяжною кришталевою
банею. Тільки в Італії
буває таке небо і така зима.
У Бориславі ж – моє небо.
Його рукою досягнеш і з
хмари полле дощем.

Далеко, ой як далеко,
доля постелила мені дорогу.
Працюю зараз далеко
від рідних країв, а також
від тієї дороги, що веде від
мосту Барабського через
парк до Електровні, до
вулиці моєї, що зветься
Гірною. Що це може бути
краще від гір моїх? – «Тільки
горі». – сказав вже
поет відомий.

Дали нам роботу нелегку
італійські сім'ї. І нині
день робочий. Не вийдеш,
не вдихнеш вільно, як в
рідних Карпатах, бо робота
тут така – цілодобова. До-

глядаю я хвору сеньору, а
в думках з татом моїм роз-
мовляю. Кажуть люди, що
був він щасливий у Бога,
бо ховали на самих Святих
Петра і Павла. А це – добра
ознака...

– Знаєте, тату, ми з се-
страми чесно працює до-
сягли свої життєві перемо-
ги. Старша ваша дочка Гри-
на, що вдовою залишилася
молодою, сама виросила
своїх дітей Ростислава і
Лідію.

Гордися, радуйся, дідусю
Іване, бо Лідочка закінчи-
ла вже університет і заміж
вийшла за Олександра,
якого полюбила. А внук
Ростислав, після захисту
кандидатської, працює в
пожежному інституті і ро-
стає з дружиною Оленкою
свою донечку, а вашу прав-
нучку Мартусю-щєбетуху.

Радуйтеся, гордіться,
тату! Бо синок Богдан,
наймолодшої дочки Марії,
успішно закінчив школу і
до Харкова вчитись поїхав.
Така ж гарна і вихована
ваша внучка Людмила, що
захистилася по філософії
і працює викладачем в
цьому ж Харкові. Разом з
чоловіком Сергієм бавлять
новонароджену вашу прав-

«Тату мій»

чучку Анночку.
Дай же, Божечко, здо-
ров'я моїй сестричці Ма-
русі, котра живе і працює
в Черкасах. Хай води мо-
гутнього Дніпра відженуть
геть те зло, що приніс нам
Чорнобиль!

Гордіться, радуйтеся,
тату мій! І мої сини Андрій і
Тарас виросли достойними
людьми. Невісточка Світ-
лана і Андрійко працюють
добрими лікарями. А їхній
синочок Маркіян вже пер-
ший клас закінчує. Мудрий
і лагідний мій внучок ро-
сте. А корені наші міцні й
талановиті, бо духом сяга-
ють до славетних Франко-
вого і Осмомишлого родів!

Радуйтеся, тату! Горді-
ться, дідусю Іване! Бо і
Тарасик, молодший мій
синочок, добре працює. Він
зовсім до вас вдався. Тільки
б ще розспівався, як Ви, а
Ви ж так чудно співали! І
зараз старші люди пам'ята-
ють Івана Щигля на хорах
у церкві на Волянці, що в
Бориславі.

Як і я пам'ятаю, тату мій,
що Ви все життя мріяли по-
лінути через гори до рідної
Квасени. Не судилося. Бо
Надсяння, Лемківщина
була така недосяжно-дале-

ка через владування совет-
ських терористів. Та вірю,
тату, що дух Ваш вільний,
побував уже і там, у своїй
Вітчизні, провідавши пред-
ків наших.

Горджуся і радуюсь я,
тату мій! Бо роду нашому
ніколи не буде переводу. Бо
добрими справами й імена-
ми ввуків збережемо його!

І вже котрий раз промов-
ляю я стиха: «Дякую, тату,
я Вам». То хочу кричати на
весь широкий світ: «Тату! Я
дякую Вам!».

...Відкрила я з розмахом
вікно. Чути щебет пташок,
хоча за будинком – велика
вулиця із сотнями машин.
А ось і голуби прилетіли на
підвіконня, яких тут дуже
багато. Вітром теплим вій-
нуло в лице. І знаю тільки
я, що це дух Ваш, тату,
приголубив моє сиве давно
уже волосся.

– Радуйтеся, тату, і за
мене, Вашу дочку Оксану,
бо надзвичайно щасливою
відчуваю себе, маючи таку
гарну велику рідню!

А я тихенько помолюся.
І завтра,
І завжди.
І нехай святиться ім'я
Ваше, як на небі, так і на
землі...

**Оксана ЩИГЕЛЬ-
КАЛІЧАК.**

НУ «Львівська політехніка» в гостях у Східницькій ЗОШ І-ІІІ ст. № 2

Днями у Східницькій
ЗОШ І-ІІІ ступенів № 2
у рамках співпраці НУ
«Львівська політехніка»
та Східницької селищної
ради з ініціатииви директора
школи Мирослава Кость
відбулася цікава зустріч.
У гості до школи завітали
студенти інституту геодезії
НУ «Львівська політехніка»
зі своїм наставником – кан-
дидатом технічних наук,
заступником завідувача
кафедри фотограмметрії та
геоінформатики Михайлом
Проциком.

Уже другий рік у Східниці
студенти-геодезисти прохо-
дять навчальну та виробни-
чу практику, за організацію
і проведення якої відповідає
інженер кафедри інституту
геодезії Петро Шийка. Під
час навчальної практики
випробовуються нові досяг-
нення науки – безпілотні
літальні апарати. В останні
роки у сфері аерознімання
замість традиційних літа-
ків, гелікоптерів все ширше
використовуються безпілотні
літальні апарати. Перш
за все, вони відрізняються
високою економічною ефек-

тивністю: аерознімання
дешевше від традиційного
в десятки разів. Знімання
з БПЛА можна проводити
з висоти від 10 до 200 м з
отриманням надвисокої роз-
різненості. Перевагами цих
апаратів є точність, мобіль-
ність, висока оперативність,
екологічна чистота польотів.
Про все це учні-старшокла-
сники, студенти і вчителі на-
шої школи почули з лекції
кандидата технічних наук
Михайла Процика. Також
перед аудиторією виступив
представник Харківського
Національного аерокосмі-
чного університету ім.
Жуковського професор Вя-
чеслав Куртунов, який був
запрошений «Львівською
політехнікою».

Перед учнями нашої
школи та групою студен-
тів-геодезистів здійснили
експериментальний запуск
літального апарату, розро-
бленого науковцями Хар-
ківського університету, типу
гелікоптер. Цікаво було

спостерігати за випробуван-
нями. Згодом І. В. Куртунов
розповів про досягнення
університету у здійсненні
розробок таких літальних
апаратів, ще більше розка-
зав про можливість їх вико-
ристання у різних сферах,
навіть і в зоні АТО з метою
розвідки.

Проходження практики
у смт. Східниці організу-
вали за участі кандидата
технічних наук, заступника
завідувача кафедри Проци-
ка Михайла Теодоровича,
доктора технічних наук,
професора кафедри Глотова
Володимира Миколайови-
ча, кандидата технічних
наук, доцента Ігоря Колби,
асистента викладача Бори-

са Четверікова, провідного
спеціаліста Тараса, інжене-
ра кафедри Андрі Бабушко,
інженера Петра Шийки.

Цього року Харківський
Національний аерокосмі-
чний університет також
матиме студентську прак-
тику у Східниці. Студенти
«Львівської політехніки»
вже мають напрацювання
на теренах селища. З їх
допомогою укладаються
топографічні карти нашої
місцевості із використан-
ням безпілотних літальних
апаратів. Це велика допо-
мога для курорту Східниці.
Сподіваємось, що дехто із
наших старшокласників у
майбутньому обере собі фах
геодезиста і буде корисний
селищу.

НУ «Львівська політех-
ніка» під керівництвом
завідувача кафедри фо-
тограмметрії та геоінфор-
матики доктора технічних
наук професора Олександра
Дорожинського розробив
міжнародний проект, ос-

новним досягненням якого
є впровадження розробок
цієї кафедри у практичну
діяльність органів місце-
вого самоврядування смт.
Східниці. Одним із важли-
вих результатів проекту є
розробка геоінформаційної
туристичної системи для
селища-курорту та видання
туристичного довідника.
Також у Східниці буде ство-
рено навчально-науковий
геоінформаційний центр
«Ландшафтний моніторинг
у управління територія-
ми».

Таке спільне навчальне
заняття школярів і студен-
тів НУ «Львівська політех-
ніка» було корисним і захо-
пливим. Учні та педагоги
Східницької школи сподіва-
ються на подальші зустрічі
та цікаву співпрацю.

Надія ФЕДИШИН,
учитель світової
літератури, художньої
культури та
образотворчого мистецтва.

• Спортивні новини

Розмиті враження

Минулої неділі ФК «Нафтовик» вирушив на виїзний матч 5-го туру першої області з футболу до Гніздицева. Тамтешня «Кохавинка» до поєдинку підходила у ролі аутсайдера, проте «легкої прогулянки» тут не слід було очікувати. Додавав масла у вогонь також той факт, що Гніздиців знаходиться поблизу Жидачева, з яким у нас залишилися напружені «стосунки» ще від першого туру. Тому на жидачівській землі необхідні були лише перемоги.

Спершу цю напруженість довів матч юнацьких складів. Наша команда володіла ігровою ініціативою, проте «розпечатати» ворота «Кохавинки» не вдалося. У другому таймі рахунок нарешті вдалося «розмочити». Спочатку Ігор Дрогобицький поклав «круглого» чітко в кут воріт суперника. Подвоїв же рахунок Володимир Мертвяхченко, який з'явився на заміну. Отож, 2-0. Важка, але закономірна перемога юнаків.

А от старші починають

вже відверто хвилюватися. Цей поєдинок, як і більшість інших, розпочався з масованих атак воріт суперника, проте воротар господарів на пару з нашою нереалізацією моментів зумів зберегти ворота «сухими». Як грім серед ясного неба, «народився» гол «Кохавинки». У цьому епізоді невпевнено зіграли наш захист та воротар. 1-0. З таким рахунком перший тайм було завершено.

У другій половині гри все відбувалося за схожим сценарієм, проте числа на табло більше не змінювалися. Підводячи підсумки, хоча сказати, що цей матч був програний через власні помилки. Сподіваємося, що ця поразка встрягне команду та піде їй на користь. Дякую хлопцям з улюбленою грою за участь! Навіть та нечисленна виїзна підтримка змушує нас показувати найбільш позитивний результат!

Володимир ДИДИК,
учень 11-го класу
ЗОШ № 3.

Першість міста з шахів

У шаховому клубі м. Борислава відбулася першість міста з шахів серед команд навчальних закладів, яку організували відділ гуманітарної політики та шаховий клуб.

Участь у змаганнях взяло 9 команд і 27 учасників. Відбувалися вони у двох підгрупах зі стиковими іграми.

У боротьбі за бронзову нагороду зустрілись команди гімназії та ЗОШ № 7. Показавши кращу гру, перемогу отримали гімназисти.

У фіналі змагань боро-

лись команди ЗОШ № 4 та ЗОШ № 5. Шахісти ЗОШ № 4 виявились більш підготовленими і стали переможцями змагань.

За рішенням головного судді змагань Андрія Тустановського визначені кращі гравці на 1, 2 та 3 шахових дошках: Микола Грабевник – ЗОШ № 5, Назар Кузьмак – ЗОШ № 4, Світлана Фігур – ЗОШ № 4.

Команди-переможці змагань і кращі гравці відзначені грамотами, призами і солодкими подарунками організаторів турніру.

ДО ВІДОМА МЕШКАНЦІВ!
ЕЛЕКТРООПАЛЕННЯ!
ЕКОНОМНО! ВИГІДНО! ДОСТУПНО!
ДЕШЕВШЕ ЗА ГАЗ!
Гарантія 5 років!
Термін служби 30 років!
Монтаж 1 день!
Тел.: 050-211-50-70, 098-76-86-932, сайт:
www.hybrid1.com.ua.

МАЙСТЕРНЯ
Голубицьких
http://mgb.pp.ua
якісний пам'ятник з граніту
від 3500грн
м.Борислав вул.Тернавка, тел:(096) 229-82-39

Настільний теніс

Недавно, 23 травня, в м. Бориславі в ЗОШ № 4 відбулись змагання відкритої першої м. Борислава з настільного тенісу серед юніорів. Організатор змагань – майстер спорту з настільного тенісу Богдан Телюк – тренер КЗ ДЮСШ «АТЛАНТ». У цих змаганнях взяло участь близько 30-и дітей. Головний суддя змагань – Богдан Телюк, секретар змагань – Оксана

Маланяк. Нагородження проводилось за певною системою: 1-е місце посів Володимир Наминанік, 2-е місце – Андрій Мельник, 3-е – Богдан Луців, 4-е – Тарас Бориславський, 5-е – Захар Чайковський.

Сергій ГЕПАЛОВ,
заступник директора
ДЮСШ «Атлант»,
майстер спорту.

Постачальники мають можливість отримати витяг з Єдиного реєстру податкових накладних про складені ними податкові накладні

Відповідно до п. 5 Порядку ведення Єдиного реєстру податкових накладних, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 29. 12. 2010 р. № 1246 із змінами та доповненнями, постачальник (продавець) складає податкову накладну та/або розрахунок коригування у форматі (відповідно до стандарту), затвердженому в установленому порядку, з використанням спеціалізованого програмного забезпечення.

З метою отримання інформації, що міститься у Єдиному реєстрі податкових накладних (далі – Реєстр), платник податку складає запит за допомогою спеціалізованого програмного забезпечення в електронному вигляді у форматі (відповідно до стандарту), затвердженому в установленому порядку, та надсилає його засобами телекомунікаційного зв'язку ДФС (п. 13 Порядку № 1246).

На запит платника податку щодо надання інформації, яка міститься у Реєстрі, безоплатно видається:

- про податкову накладну та/або розрахунок коригування – витяг з Реєстру;
 - про податкову накладну, до якої на дату надходження такого запиту зареєстровано – розрахунок коригування, – витяг, що містить відомості про податкову накладну та відповідний розрахунок коригування;
 - про розрахунок коригування до податкової накладної – витяг, що містить відомості про податкову накладну та відповідний розрахунок коригування;
 - повідомлення про реєстрацію податкової накладної та/або розрахунку коригування і податкову накладну та/або розрахунок коригування в електронній формі.
- Запит щодо надання відомостей про податкові накладні та/або розрахунки коригування з Реєстру складається у форматі (відповідно до стандарту), затвердженому в установленому порядку, за допомогою спеціалізованого програмного забезпечення (п. 14 Порядку № 1246).

На зазначений витяг накладається електронний підпис ДФС, який після шифрування надсилається на електронну адресу, зазначену в запиті платника податку.

Бориславське відділення
Дрогобицької ОДП.

БОРИСЛАВСЬКА ЗОШ І-ІІІ СТУПЕНІВ № 7 ПРОВОДИТЬ НАБІР ДІТЕЙ

у першій, п'ятій, десятий класи та клас п'ятиліток по підготовці до навчання у школі на 2015/2016 н. р.

Шановні батьки! Ваші діти отримують змогу навчатися у теплих, затишних класах, добре оснащених відповідною апаратурою та обладнанням кабінетах та в сучасному комп'ютерному класі. Школа має вільний доступ до мережі Інтернет у навчальних приміщеннях та в бібліотеці. До їхніх послуг також два спортивні зали, стрільцький тир, гуртки художньої самодіяльності, хороваго співу, образотворчого мистецтва, спортивні секції з легкої атлетики. Навчальний процес орієнтований на поглиблене вивчення математики та двох іноземних мов. У школі працює безкоштовна група продовженого дня, де діти мають можливість займатися, не відволікаючи вас від домашніх справ.

Заяви приймаються з понеділка до п'ятниці з 9.00 до 16.00. Для консультацій звертатися за телефонами: 5-41-54, 5-69-79, 0938109832, 0969507325. З 02. 06 по 12. 06 розпочнеться двотижневє навчання з підготовки майбутніх першокласників.

Дирекція школи

НАСТУПНЕ ЧИСЛО ГАЗЕТИ
ВИЙДЕ 5 ЧЕРВНЯ.

ВІТАЄМО!

Від щирого серця вітаємо із 80-річчям від дня народження, що його святкуватиме у перший день літа найдорожча і найрідніша нам людина – люблячий батько, турботливий дідусь, прадідусь, щирий брат

Ярослав Михайлович
МИРКА.

Саме у цю прекрасну літню пору прийшло до Вас, Ярославе Михайловичу, – свято Вашої душі. Люди, які народилися влітку, мають теплу і ширшу душу, багато любові й добра, вони зігріті літнім сонечком. Саме таким Ви і є, наш рідненький. Багато добрих слів можна говорити про Вас, бо насправді є добрим, люблячим, ширим. Талановитий в усьому, бо все робите з любов'ю. Ваша добра душа, чуйне серце і прекрасні людські якості допомагають нам у житті. Вас знають у місті, як мудру, виважену і талановиту людину, поважають і шанують люди. Бажаємо Вам найціннішого у житті – здоров'я, найпрекраснішого – спілкування у колі друзів, рідних і ширих людей, радості на кожен день, добра, достатку. Хай на душі у Вас завжди буде сонячно й затишно, а Божа благодать зійде на Вас. Опіки Матінки Божої Вам та всіх земних благ! Ми любимо Вас і дякуємо Богу за те, що Ви у нас є, і за все те, що зробили для нас!

Дорогий наш батьку, дідусю, прадідусю
Ви, як сонце, тепло нам несете.
Ми щасливі, що Ви в нас є,
Що Ви чесно й правдиво живете.
Щоб Ви горя ніколи не знали,
Щоб завжди здоровим були,
З очей щоб сльозинка ніколи не впала,
Й більше ста ще на радість нам прожили!

З любов'ю син Роман із сім'єю, син Олег з дружиною Надією, внуки Юрій з дружиною Дариною, Тарас з дружиною Лілією, Соломія, Ярина, правнучка Алінка і сестра Зоряна із сім'єю.

* * * * *

Колектив ЦКРС № 2 НГВУ «Бориславнафтогаз» від щирого серця вітає із ювілеєм від дня народження, яке святкуватиме у ці дні працівниця цеху

Наталія Михайлівна
КИРЧЕЙ.

Знаємо Вас, Наталіє Михайлівно, як відповідального, безвідмовного й надійного працівника. Для людей Ви – відкрита, надійна, шира, з Вами легко працювати. У колективі Вас поважають і шанують. Вдячні Вам за роботу і бажаємо сімейного благополуччя, міцного здоров'я, достатку, злагоди, родинного тепла та затишку. Багато Вам радості на кожен день, любові, добра, шани й поваги від людей, мирного неба, благополуччя і бути завжди в колі ширих і вірних друзів, успіхів у кожній задуманій справі! Щоб ніколи не згасав у Вашому серці добрий вогник молодості, жаги до життя. Нехай Господь допомагає в усьому, а Матінка Божа заопікується Вами. З роси і води Вам, ювілярко!

У цей прекрасний святковий день
Щирісердечно Вас вітаєм,
Здоров'я, щастя, довгих літ
Всім колективом Вам бажаєм!
Нехай краплини долі золоті
Впадуть дощами вдячності й уваги,
Бажаємо від Бога – ласки,
А від людей – поваги.

ЩИРО ВДЯЧНИЙ

Шановна редакціє «Нафтовика Борислава»!
Дозвольте через Вашу газету висловити подяку голові м. Борислава пану Фірману, директору Бориславської РЕМ пану Косару, директору підприємства «Зелений світ» пану Химину та директору підприємства «Комфорт» пану Хомину за сприяння у демонтажі напівповаленого дерева на кладовищі в Тустановичах, яке усім муляло очі майже чотири місяці.

Хочу звернутися також до тих жителів Борислава, які мають поховання на цьому кладовищі. Такий його стан свідчить і про вашу неповагу до своїх рідних померлих. Кладовище потребує термінового благоустрою, а саме ліквідації аварійних дерев, які загрожують пам'ятникам та церкві, очистці території від сміття, влаштування огорожі вздовж дороги, і найголовніше – припинення нових поховань на цьому кладовищі. Не можна ховати своїх близьких в лісі і на мочарах, бо то є не по-Божому.

Опіку над усім кладовищем має взяти на себе церковна громада на чолі з отцем Ярославом, а кошти на благоустрій мають зібрати через церкву усі жителі Борислава, які причетні до кладовища в Тустановичах.

Тільки таким чином можна надати цьому сакральному місцю належний вигляд.

З повагою,
Бурик Мирослав Ярославич.

Бориславська державна
гімназія
оголошує добір
у 2-й (6-й) гімназійний клас.
За довідками звертатися за адресою:
вул. Грушевського, 29, тел. 5-07-52.

Нам пора для України жити!
НАФТОВИК
БОРИСЛАВА

Реєстраційне свідоцтво ЛВ №452 Індекс 61211
Співзасновники: Бориславська міська рада і трудовий колектив редакції
Розрахунковий рахунок №26001060112705
У Бориславському відділенні ЗГРУ КБ Приват Банк, ЗКПО №02474009, МФО 325321
Головний редактор **Петро МАГУР.**

Погляди редакції можуть не співпадати з точкою зору наших авторів. Листування з читачами тільки на сторінках газети. Редакція зберігає за собою право літературного редагування та скорочення отриманих матеріалів.
Використання матеріалів тільки з письмового дозволу редакції.
Кожен дописувач особисто відповідає за достовірність опублікованого. Матеріали і фотознімки не рецензуємо і не повертаємо.

Обсяг 1 друкований аркуш.
Друк офсетний. Зам. № Тираж 2000.
Газету віддруковано у Дрогобицькій міській друкарні

ПИШИТЬ, ДЗВОНІТЬ, ЗАХОДЬТЕ:
82300, м. Борислав, вул. Карпатська Брама, 14
naftovykboryslava@bigmir.net
editor@naftovyk.in.ua
Телефони:
5-23-54 – головний редактор;
5-05-30 – журналісти;
5-05-42 – відділ передплати та реклами.
Газета виходить у середу і п'ятницю.